

Glitter ontbreekt op gouden NK

Van onze verslaggeefster

DEN BOSCH

Een 50-jarig jubileum was nog nooit met zo weinig slingers behangen als dat van het Nederlands kampioenschap badminton, dat het afgelopen weekeinde in Den Bosch werd gehouden. Typerend voor de toelgang van deze sport: een oplettende toeschouwer moest de organisatoren erop wijzen dat ze aan het gouden feest voorbij waren gegaan.

De terugloop van talent, de afwezigheid van de gelesseerde kampioenscandidaten Pierre Pelupessy en Carolien Glebbeek en de lege tribunes gaven dan ook weinig aanleiding tot een feestje. Brenda Beenhakker trok zich hier weinig van aan. Tranen van vreugde rolden over haar pas zeventienjarige wangen na haar overwinning op de geroutineerde Monique Hoogland. De op één na jongste kampioene uit de NK-historie werd beloond met een schamel vaantje, een bosje bloemen en tweehonderd gulden.

De prijzen symboliseerden de matige ambiance waarin de titelstrijd zich afspeelde. Regionale grootheden als René Eshuys en Albert West konden het gebrek aan sportspektakel ook zingend niet compenseren, terwijl de organisatie zich in vele bochten wrom om de op die momenten verlaten tribunes te verdonkeremen.

Het handjevol toeschouwers dat zich de moeite had getroost naar de vrouwenfinale te kijken, was grotendeels op de hand van Beenhakker. 'Dat geeft net dat beetje extra wat je nodig hebt om een partij te winnen. Bij elk punt dat ik maakte hoorde ik ze juichen en dan krijg je vleugels.'

Hoogland was minder gecharmeerd van het onverwachte succes van haar opponente. De beoogde winnares, zeker na het wegvallen van haar directe concurrente Monique Glebbeek, toonde zich een slecht verliezer. 'Nogal makkelijk, als je nog zo jong bent. Dan heb je niets te verliezen. Ik moet me hier elk jaar weer bewijzen. Laten we eerst maar eens afwachten of ze over drie jaar nog zo makkelijk wint.'

De frustratie van de 27-jarige Hoogland komt voort uit een reeks verloren nationale kampioenschappen die haar mentaal hebben verzwakt. Haar laatste titel stamt uit 1989, waarna blessures, zware internationale toernooien en gemotiveerde nieuwelingen haar de winst onthielden. Ook de verkregen bijnaam *kampioene van de training* doet haar geestelijke gesteldheid geen goed.

Volgens Beenhakker zou Hoogland er verstandig aan doen de hulp van een sportpsycholoog in te roepen. De pupil van ex-international Eline Coene zegt zelf veel baat te hebben bij de sessies van psycholoog en badmintontrainer Gerrit Bruil. 'Ik heb donderdag twee en een half uur bij Gerrit in de stoel gezeten en zie hier het resultaat. Ik heb die mentale trainingen heel hard nodig, anders had ik hier nooit kunnen winnen. Bovendien heb ik

Jeroen van Dijk in actie tijdens de finale.

STIJN RADEMAKER

heel veel aan Eline. Als zij er is, speel ik veel beter, word ik rustiger.'

Hoewel de havo-scholiere zich met deze nationale titel een plek tussen de senioren heeft veroverd, is bondscoach Huub Franssen voorlopig niet van plan zijn pupil naar de seniorentoernooien te sturen. Deelname aan de wereldkampioenschappen zit er voor haar voorsnog niet in. De kampioene maakt zich er niet al te druk om. 'Ik heb geen planning gemaakt. Dat doet de bond wel voor mij. Als ze me naar het Europese jeugdkampioenschap willen sturen, dan moeten ze dat doen en sturen ze me naar de WK dan ga ik daar naar toe.'

Franssen, sinds twee jaar de scepter zwaaiend over de nationale selectie, handhaaft het voorzichtige beleid van de badmintonbond. 'Brenda is een jong meisje dat midden in de puberteit zit. Als we nu haar programma gaan veranderen,

kan dat een negatief effect op haar loopbaan hebben. Als ze goed blijft presteren en ze onze *stille* wens in vervulling brengt, namelijk Europees jeugdkampioen worden, dan kunnen we aan een nieuwe planning gaan denken.'

Op de beschermende aanpak van de bond is al jaar en dag kritiek. Hoe later de jeugdige badmintonners in aanraking komen met de wereldtop, hoe moeilijker het is om er aansluiting bij te vinden. Voor de bondscoach staan motivatie en inzet op trainingen en gewichtsregulatie bij enkele selectiepeelsters echter bovenaan zijn prioriteitenlijstje. Zolang het daaraan schort heeft hij geen plannen voor een intensiever buitenlands beleid.

Franssen: 'Topsport is meer dan alleen hard trainen. Je hele levenswijze moet gefocust zijn op badminton. En daar ontbreekt het in deze selectie nog wel eens aan. Er zitten

zes à zeven spelers in de nationale ploeg die ik er het liefst uit zou knikkeren. Maar dan moet je wel vervanging hebben en die is er op het moment niet.

'De jongeren hebben het veel te gemakkelijk. Ze zijn in de selectie gerold, omdat ze de beste van hun clubje waren, maar willen helemaal geen wereldkampioen worden. En dan horen ze hier dus niet thuis. Ze zeggen wel dat ze tot het uiterste willen gaan, maar ik heb genoeg mensenkennis om in te schatten dat ze niet eerlijk zijn tegenover zichzelf', gaat Franssen zelfverzekerd verder. 'En als ze niet optimaal gemotiveerd zijn, belemmert dat hun ontwikkeling. Bovendien kan de bond kan het financieel niet opbrengen om aansluiting te vinden bij de wereldtop. Daar zullen de spelers zelf geld bij moeten leggen.'

Uitslagen op pagina 16

Badmintonbond staat succes kampioenen in de weg

Van onze badmintonmedewerker

DEN BOSCH

De flinterdunne top van het Nederlandse badminton heeft bij de nationale kampioenschappen nauwelijks inmenging van buitenaf geduld. De pupillen van de steeds vaker bekritiseerde bondscoach Huub Franssen bemanden in alle disciplines de op voorhand geplande finales.

Hoewel de verantwoordelijke bondsofficials anders doen vermoeden is het niveau van het veelal

nerveuze onderonsje uiterst laag. Bij de mannen kon Jeroen van Dijk daarom eenvoudig de titel ophalen. De enige topper van internationaal niveau kon zich tussen twee buitenlandse optredens zelfs een aantal slordigheden permitteren.

De eerste game tegen Michel Redeker in de openingsronde ging verloren, terwijl Gerben Bruijskens door goed tegenspel twee keer tot veertien tegenpunten kwam.

In de eindstrijd ontdeed de 23-jarige Rotterdamer zich met 15-3 en 15-1 van Edwin van Dalm. Het

was Van Dijks derde titel in vier jaar en vermoedelijk niet de laatste.

Bij zijn, voor de bond en sponsoren verplichte, optreden kwam het goed uit dat titelhouder Pierre Pelupessy ontbrak en Chris Bruil (nog) niet tot een topprestatie in staat was. Voor de 24-jarige Amsterdammer kwam de titelstrijd na vijftien maanden blessureleed te vroeg. Hij verloor in de kwartfinales in twee games van de latere finalist Van Dalm.

Ook in het dubbelspel is het droevig gesteld met het niveau van de

spelers. Het woord specialisatie is kennelijk uit het NBB-jargon verdwenen. Zo kon Ron Michels met twee gelegenheidspartners, Quinten van Dalm en Sonja Mellink, met speels gemak beide titels veroveren.

Net als voorganger Martijn van Dooremalen is coach Franssen het middelpunt van de onvrede. Volgens ingewijden zal 'De mafia uit het oosten' - de bijnaam van het begeleidingsteam - het veld moeten ruimen om weer tot goede prestaties te komen.'